

MATEMATIKA

ALGEBRA



A 2016-OS ÉRETTSÉGI KÖVETELMÉNYEINEK
MEGFELELŐ OKTATÁSI SEGÉDANYAG

© 2016 PRESSTERN SOLUTIONS

Tartalomjegyzék

1. A matematikai logika elemei	1
1.1. Az ítéletkalkulus elemei	1
1.2. A predikátum-kalkulus elemei	5
1.3. Halmazok	7
1.4. A matematikai indukció elve	10
2. Valós számok	13
2.1. Valós számhalmazok	13
2.2. Hatványok	18
2.3. Az n . gyök	20
2.4. Logaritmusok	23
3. Sorozatok, haladványok	26
3.1. Sorozatok	26
3.2. Számítási haladványok	30
3.3. Mértani haladványok	32
4. Függvények	35
4.1. A függvény fogalma	35
4.2. Műveletek számfüggvényekkel	37
4.3. Függvények tulajdonságai	44
4.4. Bijektív függvények	51
4.5. Függvény grafikus képe	59
4.6. A tulajdonságok mértani jelentése	61
5. Sajátos függvények, egyenletek	69
5.1. Az elsőfokú függvény	69
5.2. Elsőfokú egyenletek és egyenlőtlenségek	72
5.3. Másodfokú függvény	76
5.4. Másodfokú egyenletek és egyenlőtlenségek	81
5.5. Természetes kitevőjű hatványfüggvények	86
5.6. Negatív egész kitevőjű hatványfüggvények	88
5.7. Gyökfüggvények	92
5.8. Irracionális egyenletek	94
5.9. Az exponenciális függvény	98
5.10. Exponenciális egyenletek	100
5.11. A logaritmus függvény	103
5.12. Logaritmusos egyenletek	106

5.13. A szinusz függvény	113
5.14. Az árkusz-szinusz függvény	116
5.15. A koszinusz függvény	119
5.16. Az árkusz-koszinusz függvény	121
5.17. A tangens függvény	123
5.18. Az árkusz-tangens függvény	125
5.19. A kotangens függvény	127
5.20. Az árkusz-kotangens függvény	128
6. Komplex számok	131
6.1. A komplex számok halmaza	131
6.2. Komplex szám algebrai alakja	133
6.3. Geometriai megfeleltetés	137
6.4. Trigonometriai alak	140
6.5. Komplex szám n -ed rendű gyökei	144
6.6. Binom és bikvadratikus egyenletek	145
7. Kombinatorika	147
7.1. A kombinatorika alapszabályai	147
7.2. Permutációk	151
7.3. Az S_n szimmetrikus csoport	152
7.4. Variációk	157
7.5. Kombinációk	158
7.6. Newton binomiális képlete	159
8. Pénzügyi matematika	161
8.1. A pénzügyi matematika elemei	161
8.2. A matematikai statisztika elemei	164
8.3. Valószínűségszámítás	167
9. Mátrixok és determinánsok	171
9.1. Mátrixok	171
9.2. Determinánsok	178
9.3. Determinánsok alkalmazásai a mértanban	183
9.4. Mátrix inverze	185
9.5. Mátrix rangja	187
10. Lineáris egyenletrendszerek	191
11. Algebrai struktúrák	198
11.1. Műveletek	198
11.2. Csoportok	210

11.3. Részcsoportok	214
11.4. Csoportmorfizmusok	216
11.5. Gyűrűk és testek	218
12. Polinomok	222
12.1. Polinomgyűrű	222
12.2. Polinom algebrai alakja	222

1. A matematikai logika elemei

1.1. Az ítéletkalkulus elemei

Értelmezés. **Ítéletnek** nevezzük egy jól meghatározott dologra vonatkozó kijelentő mondatot, amelyről egyértelműen eldönthető, hogy igaz vagy hamis.

Megjegyzés. Egy ítélet nem lehet egyidőben igaz is és hamis is és az sem lehetséges, hogy igaz se és hamis se legyen.

Értelmezés. Egy ítélethez egyértelműen hozzárendelhetjük az 1 vagy 0

logikai értéket: ha az ítélet igaz, akkor logikai értéke 1, ha hamis, akkor logikai értéke 0 (itt az „1” és „0” szimbólumokat és nem számokat jelölnek).

Jelölés. Az ítéletek jelölésére a p, q, r, \dots kisbetűket használjuk.

Példa. Ítéletek: „Minden négyzetben van derékszög.”- igaz, logikai értéke 1;

„Egy háromszög szögeinek mértékének összege 110° .”-hamis, logikai értéke 0;

„Az egyenlő oldalú háromszögben az oldalak kongruensek.”-igaz, logikai értéke 1.

Nem ítéletek: „ $x+3=10$ ”- nem lehet eldönteni, hogy igaz vagy hamis: létezik olyan x érték, amelyre igaz ($x=7$) és van olyan x is, amelyre hamis (például az $x=1$);

„Egy háromszögben az oldalak kongruensek.”- az egyenlő oldalú háromszög esetében igaz, minden más esetben hamis.

Ítélet tagadása

Értelmezés. A p ítélet **tagadása** a „non p ” ítélet (jelölés: $\neg p$ vagy \bar{p}), amely igaz, ha p hamis és hamis, ha p igaz.

Logikai érték-táblázat:

p	$\neg p$
0	1
1	0

Megjegyzés. A p és $\neg(\neg p)$ ítéletek logikai értéke megegyezik.

Szóbeli közlésben a tagadást általában a „nem” szóval fejezzük ki.

Példa. A p : „Kettő plusz három nagyobb négynél.” igaz ítélet tagadása a $\neg p$: „Kettő plusz három nem nagyobb négynél.” hamis ítélet.

Matematikailag ezt így írjuk le: p : „ $2+3>4$ ”, $\neg p$: „ $2+3\not>4$ ”.

A „Minden kutya fekete.” hamis ítélet tagadása a „Van olyan kutya, amely nem fekete.” igaz állítás.

Ítéletek konjunkciója

Értelmezés. A p és q ítéletek **konjunkciója** a „ p és q ” ítélet

Logikai érték-táblázat:

p	q	$p \wedge q$
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

(jelölés: $p \wedge q$), amely csak akkor igaz, ha mind a p , mind a q igaz (ha p és q közül legalább az egyik hamis, akkor $p \wedge q$ hamis).

Megjegyzés. Szóbeli közlésben a konjunkciót általában az „és” szóval fejezzük ki.

Ítéletek diszjunkciója

Értelmezés. A p és q ítéletek **diszjunkciója** a „ p vagy q ” íté-

Logikai let (jelölés: $p \vee q$), amely csak akkor hamis, ha mind a p , mind a q hamis (ha p és q közül legalább az egyik igaz, akkor $p \vee q$ igaz).

érték-táblázat:

p	q	$p \vee q$
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

Megjegyzés. Szóbeli közlésben a diszjunkciót általában a „vagy” szóval fejezzük ki.

Értelmezés. A p, q, r, \dots egyszerű ítéletekből a \neg, \vee, \wedge logikai operátorok véges számú alkalmazásával alkotott új ítéleteket **összetett ítéleteknek** nevezzük.

Megjegyzés. Az ítéletkalkulus azt vizsgálja, hogy egy összetett ítélet logikai értéke hogyan függ az őt alkotó egyszerű ítéletek logikai értékétől.

Ítéletek implikációja

Értelmezés. A p, q ítéletek **implikációján** a $((\neg p) \vee q)$ összetett ítéletet értjük (jelölés: $p \rightarrow q$, „ p implikálja q -t”, „ p -ből következik q ”). A táblázatból kitűnik, hogy $p \rightarrow q$ akkor és

Logikai érték-táblázat:

p	q	$\neg p$	$p \rightarrow q$
0	0	1	1
0	1	1	1
1	0	0	0
1	1	0	1

csak akkor hamis, ha p igaz és q hamis.

Megjegyzés. Szóbeli közlésben a $p \rightarrow q$ implikációt általában a „ha p , akkor q ” módon fejezzük ki. A $p \rightarrow q$ implikációban p neve **feltevés**, a q neve **következmény**.

Példa. A p : „A 2 egy páros szám.”, q : „A Föld gömb alakú.” ítéletek esetén

- $p \rightarrow q$: „Ha a 2 egy páros szám, akkor a Föld gömb

3. Sorozatok, haladványok

3.1. Sorozatok

Értelmezés. Legyen A egy nem üres halmaz. Egy $f: \mathbb{N}^* \rightarrow A$ függvényt az A elemeinek egy **sorozatának** nevezzük.

Jelölés. Az $f(n)$ értéket a *sorozat n -edik tagjának* (n -ed rangú tag, n indexű tag) nevezzük és a_n -nel (b_n, c_n) jelöljük. Egy sorozatot általában zárójelbe tett kisbetűvel jelölünk: (a_n) , $(a_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$, (b_n) .

Értelmezés. Ha A egy számhalmaz, egy $f: \mathbb{N}^* \rightarrow A$ függvényt **számsorozatnak** nevezzünk.

Sorozatok megadási módjai

Egy sorozat lehet:

- leíró módon értelmezett: az n . tagot valamely egyértelmű tulajdonság alapján definiáljuk, vagy megadjuk az első néhány tagot, amíg egyértelművé válik a szabály;
- képlettel (szabállyal) értelmezett: adott a képlet, mely explicit módon meghatározza, hogyan kell kiszámítani az n . tagot;
- rekurziós képlettel értelmezett: adott az első tag (az első néhány tag) és egy képlet, mely megadja, hogy az n . tagot hogyan fejezzük ki az előző tag (tagok) segítségével.

Feladat. Adott az $(x_n)_{n \geq 1}$ sorozat, ahol $x_n = -10 + 7n, \forall n \geq 1$. Írjuk fel az első három tagot! Tagja-e a sorozatnak a 99? Hát a 123?

M. $x_1 = -10 + 7 \cdot 1 = -3, x_2 = -10 + 7 \cdot 2 = 4, x_3 = -10 + 7 \cdot 3 = 11$.

A 99 akkor tagja a sorozatnak, ha valamely $k \in \mathbb{N}^*$ indexre $x_k = 99$. Az x_k képlete alapján $-10 + 7k = 99 \Leftrightarrow k = \frac{109}{7} \notin \mathbb{N}^*$. Tehát 99 nem eleme a sorozatnak.

Ha valamely $k \in \mathbb{N}^*$ indexre $x_k = 123$, akkor $-10 + 7k = 123 \Leftrightarrow k = \frac{133}{7} = 19 \in \mathbb{N}^*$. Tehát 123 a sorozat 19. tagja.

Feladat. Az $(x_n)_{n \geq 1}$ sorozatot az $x_1 = 1$ kezdőértékkel és az $x_n = 2x_{n-1} + 1, \forall n \geq 1$ rekuzió képlettel értelmezzük. Írjuk fel az első négy tagot és az általános tag (a_n) képletét!

M. $x_1 = 1$; a rekuzió összefüggésbe $n=2$ -t, majd $n=3$ -t, $n=4$ -t helyettesítve: $x_2 = 2x_1 + 1 = 3, x_3 = 2x_2 + 1 = 7, x_4 = 2x_3 + 1 = 15$.

Ezen értékek alapján megsejthetjük az általános tag képletét: $x_n = 2^n - 1, \forall n \in \mathbb{N}^*$.

A $P(n): „x_n = 2^n - 1”$, $n \in \mathbb{N}^*$ állítás helyességét a matematikai indukció módszerével igazoljuk:

I. $n=1$: $P(1): „x_1 = 2^1 - 1”$, igaz.

II. Feltételezve, hogy $P(k)$ igaz, igazoljuk, hogy $P(k+1)$ is igaz:

$$x_{k+1} \stackrel{rek.}{=} 2x_k + 1 \stackrel{ind. felt.}{=} 2(2^k - 1) + 1 = 2^{k+1} - 1.$$

A matematikai indukció elve alapján $x_n = 2^n - 1, \forall n \geq 1$.

Korlátos sorozatok

Értelmezés. Egy sorozatot **korlátosnak** nevezzük, ha van két olyan m, M szám, amelyre $m \leq a_n \leq M, \forall n \in \mathbb{N}^*$.

Tétel. Egy $(a_n)_{n \geq 0}$ sorozat pontosan akkor korlátos, ha létezik olyan $M > 0$ szám, amelyre $|a_n| \leq M, \forall n \in \mathbb{N}^*$.

Feladat. Igazoljuk, hogy az (a_n) sorozat korlátos, ahol $a_n = \frac{n+2}{2n+3}$.

M. Az első néhány tag felírásával ($a_1 = \frac{3}{5}$, $a_2 = \frac{4}{7}$, $a_3 = \frac{5}{9}$) úgy tűnik, hogy a sorozat tagjai 1-nél kisebbek. Igazoljuk ezt a sejtést:

$$a_n < 1 \Leftrightarrow \frac{n+2}{2n+3} < 1 \Leftrightarrow n+2 < 2n+3 \Leftrightarrow 0 < n+1.$$

Alsó korlátot könnyű találni: 0. Tehát $0 < a_n < 1$.

Feladat. Igazoljuk, hogy az $x_0 \in [-5, 2]$, $x_{n+1} = 2\sin(x_n) + 1$ sorozat korlátos!

M. $\sin(x_n) \in [-1, 1] \Rightarrow 2\sin(x_n) \in [-2, 2] \Rightarrow 2\sin(x_n) + 1 \in [-1, 3] \Rightarrow$

$x_{n+1} \in [-1, 3], \forall n \in \mathbb{N}^*$.

Tehát $x_0 \in [-5, 2], x_2, x_3, \dots \in [-1, 3]$, így $x_n \in [-5, 3], \forall n \in \mathbb{N}$.

Monoton sorozatok

Értelmezés. Az $(a_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$ sorozat

- **növekvő**, ha $\forall n \in \mathbb{N}^*$ esetén $a_n \leq a_{n+1}$;
- **szigorúan növekvő**, ha $\forall n \in \mathbb{N}^*$ esetén $a_n < a_{n+1}$;
- **csökkenő**, ha $\forall n \in \mathbb{N}^*$ esetén $a_n \geq a_{n+1}$;
- **szigorúan csökkenő**, ha $\forall n \in \mathbb{N}^*$ esetén $a_n > a_{n+1}$.

Értelmezés. Az (a_n) sorozat

- **monoton**, ha növekvő vagy csökkenő;
- **szigorúan monoton**, ha szigorúan növekvő vagy szigorúan csökkenő.

Példa. Az $a_n = 1 + 2 + 3 + \dots + n$ általános tagú $(a_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$ sorozat szigorúan növekvő.

A $b_n = \left[\frac{n}{3} \right]$ általános tagú (b_n) sorozat ($[A]$ az A szám egész részét jelöli) (nem szigorúan) növekvő: $b_1 = 0, b_2 = 0, b_3 = 1, b_4 = 1, b_5 = 1, b_6 = 2, \dots$

Az $x_n = \frac{1}{n}$ általános tagú $(x_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$ sorozat szigorúan csökkenő.

Monotonitás vizsgálata

A gyakorlatban az (a_n) sorozat monotonitását vizsgálhatjuk

- az $a_{n+1} - a_n$ különbség 0-hoz való viszonyának tanulmányozásával: ha ez a különbség n -től függetlenül
 - pozitív, akkor a sorozat növekvő,
 - negatív, akkor a sorozat csökkenő;
- (pozitív tagú sorozatok esetén) az $\frac{a_{n+1}}{a_n}$ hányados 1-hez való viszonyának tanulmányozásával: ha ez a hányados n -től függetlenül
 - 1-nél nagyobb, akkor a sorozat növekvő,
 - 1-nél kisebb, akkor a sorozat csökkenő.

Feladat. Vizsgáljuk az $a_n = \frac{n+2}{2n+1}$ általános tagú sorozat monotonitását!

M. I. megoldás.
$$a_{n+1} - a_n = \frac{n+3}{2n+3} - \frac{n+2}{2n+1} = -\frac{3}{(2n+3)(2n+1)} < 0$$
, tehát a sorozat csökkenő.

II. megoldás.
$$\frac{a_{n+1}}{a_n} = \frac{\frac{n+3}{2n+3}}{\frac{n+2}{2n+1}} = \frac{2n^2+7n+3}{2n^2+7n+6} < 1$$
, tehát a sorozat csökkenő.

4.5. Függvény grafikus képe

Értelmezés. Az $f:A \rightarrow B$ **grafikonja** a G_f halmaz, ahol
 $G_f = \{(x, y) \mid x \in A, y = f(x)\} = \{(x, f(x)) \mid x \in A\}$.

Példa. Az $f: \{-3, 0, 1, 5\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 2x + 1$ függvény grafikonja:
 $G_f = \{(-3, -5); (0, 1); (1, 3); (5, 11)\}$.

Feladat. A $G_1 = \{(1, 3); (4, -5); (5, -5)\}$ és $G_2 = \{(1, 3); (4, -5); (4, 5)\}$ halmazok közül melyik lehet egy függvény grafikonja?

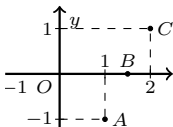
M. Az $f: \{1, 4, 5\} \rightarrow \mathbb{R}$, $1 \xrightarrow{f} 3$, $4 \xrightarrow{f} -5$, $5 \xrightarrow{f} -5$ függvény grafikonja G_1 . A G_2 halmaz nem lehet egy függvény grafikonja, mert az $x=4$ elemhez két érték is hozzá van rendelve (a -5 és az 5).

Értelmezés. **Descartes-féle** vagy **derékszögű koordináta-rendszernek** nevezünk két, egymásra merőleges Ox és Oy egyenest, amelyeken kijelöltünk egy-egy pozitív irányt és egy-egy egységet.

Értelmezés. Ha $f:A \rightarrow B$ egy számfüggvény és a síkban rögzített egy derékszögű koordináta-rendszer, akkor a sík $(x, f(x))$, $x \in A$ koordinátájú pontjainak halmazát az f **grafikus képének** nevezzük.

Feladat. Ábrázoljuk az $f: \{1; 1,5; 2\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 2x - 3$ függvény grafikus képét!

M.



$f(1) = -1$, $f(1,5) = 0$, $f(2) = 1$,
így a függvény grafikonja
 $G_f = \{(1, -1); (1,5, 0); (2, 1)\}$.
A grafikus kép az $A(1, -1)$,
 $B(1,5, 0)$, $(2, 1)$ pontokból áll.

Grafikus kép megrajzolása

Egy $f: A \rightarrow B$ számfüggvény grafikus képét általában úgy szerkesztjük meg, hogy különböző $x \in A$ értékekre kiszámítjuk az $y = f(x)$ behelyettesítési értékeket, ábrázoljuk az $(x, f(x))$ koordinátájú pontokat és ezek alapján megpróbáljuk elképzelni a grafikus képet.

Emellett figyelembe vehetjük a függvényről szóló (elméleti) ismereteinket:

- a függvény tulajdonságait:

- *értelmezési tartomány*: az Ox -tengelynek csak az értelmezési tartománynak megfelelő részét kell ábrázolni;
- *képhalmaz*: az Oy -nak csak az $Im f$ -nek megfelelő részét kell ábrázolni;
- *fontosabb pontok*: pl. a koordináta-tengelyekkel való metszéspontok: ha $0 \in A$, akkor $G_f \cap Oy = \{(0, f(0))\}$,
 $G_f \cap Ox = \{(x_0, 0) \mid x_0 \in A, f(x_0) = 0\}$;
- *periodicitás*: ha $T > 0$ a függvény egy periódusa, a grafikus képet elegendő egy T hosszúságú intervallumon megrajzolni (pl. $[0, T]$ -n);
- *paritás*: ha f páros, akkor f grafikus képe szimmetrikus az Oy -tengelyre nézve; ha f páratlan, akkor f képe szimmetrikus az O pontra nézve;
- *folytonosság*: szemléletesen, f folytonos egy $I \subseteq A$ intervallumon, ha I -re való leszűkítésének grafikus képe folytonos vonallal megrajzolható;
- *aszimptoták*
- *korlátosság, szélsőértékek*
- *monotonitás*
- *előjel*: ha $f(x) > 0$ ($f(x) < 0$), $x \in I$, $I \subseteq A$, akkor f -nek I -re való leszűkítésének képe az Ox -tengely fölött (alatt) helyezkedik el;

Grafikus kép megrajzolása - folytatás

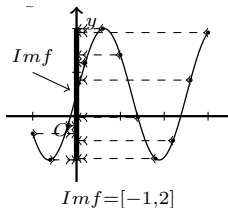
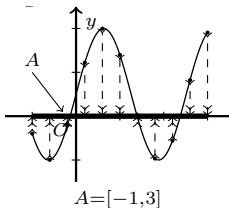
- *konvexitás, inflexiós pontok*
 - *bijektivitás, inverz függvény*: ha f bijektív, akkor f és f^{-1} grafikus képe szimmetrikus az első szögfelezőre (az $y=x$ egyenesre) nézve;
- a matematikai analízis eszközei által szolgáltatott adatokat.

4.6. A tulajdonságok mértani jelentése

$G_f \leftrightarrow$ értelmezési tartomány, $Im f$

Az $f: A \rightarrow B$ számfüggvény grafikus képének ábrázolása során az Ox -tengelynek csak az A -nak megfelelő része, az Oy tengelynek pedig csak az $Im f$ -nek megfelelő része érdekel.

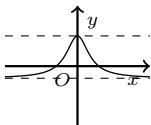
Fordítva, ha adott a függvény grafikus képe (G_f), az értelmezési tartományt a G_f -nek az Ox -re eső vetülete, az $Im f$ pedig a G_f -nek az Oy -ra eső vetülete.



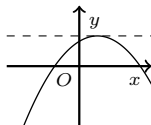
$G_f \leftrightarrow$ korlátosság

Az $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ függvény pontosan akkor korlátos m alsó és M felső korláttal, ha a grafikus kép az $y=m$ és $y=M$ vízszintes egyenesek közt helyezkedik el.

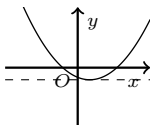
Ha a grafikus kép nem szorítható be két vízszintes egyenes közé, akkor f nem korlátos.



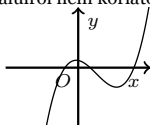
korlátos



felülről korlátos
alulról nem korlátos



felülről nem korlátos
alulról korlátos

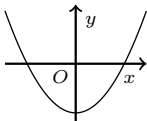


felülről nem korlátos
alulról nem korlátos

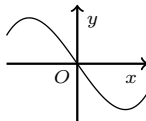
$G_f \leftrightarrow$ paritás

Az f függvény pontosan akkor páros, ha grafikus képe szimmetrikus az Oy -tengelyre nézve.

Az f függvény pontosan akkor páratlan, ha grafikus képe szimmetrikus az O pontra nézve.



f páros



f páratlan

7. Kombinatorika

7.1. A kombinatorika alapszabályai

Összegzési szabály

Tétel. Ha az A kiválasztására n_A lehetőségünk van (az A elemet n_A elem közül választhatjuk ki), a B (C, \dots) kiválasztására n_B (n_C, \dots) lehetőségünk van és ezek a lehetőségek mind különbözőek, akkor az A vagy B (vagy C, \dots) kiválasztásra $n_A + n_B$ ($+n_C + \dots$) lehetőség van.

Megjegyzés. Halmazelméleti jelölésekkel ez a szabály így írható ($|M|$ az M halmaz elemeinek számát jelöli): $|A \cup B| = |A| + |B|$, ha $A \cap B = \emptyset$.

Tétel. Ha az A kiválasztására n_A , a B kiválasztására n_B lehetőségünk van és ezek a lehetőségek közt m közös ($m \leq n_A, n_B$), akkor az A vagy B kiválasztásra $n_A + n_B - m$ lehetőség van.

Megjegyzés. Halmazelméleti jelölésekkel ez a szabály így írható:

$$|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B| \text{ (szitaformula).}$$

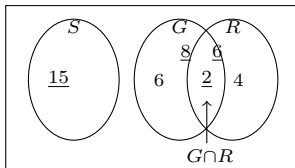
Példa. Ha egy tolltartóban van 3 grafitceruza, 12 színes ceruza és 4 golyóstoll, akkor egy akármilyen ceruza kiválasztására $3 + 12 = 15$, egy akármilyen írószer kiválasztására pedig $3 + 12 + 4 = 19$ lehetőségünk van.

Feladat. Egy osztály tanulói közül 8-an német, 6-on magyar szakkörre járnak. Tudva, hogy 2 tanuló mindkét szakkörre jár, 15 tanuló pedig egyikre sem, határozzuk meg az osztálylétszámot!

M. Ha N -nel (M -mel) jelöljük azon tanulók halmazát, akik németórára (magyarórára) járnak, illetve S -sel azok halmazát, akik

egyik szakkört sem látogatják, akkor a feladat feltételei szerint $|N|=8$, $|M|=6$, $|N \cap M|=2$, $|S|=15$.

Az összegzési szabály szerint azon tanulók száma, akik legalább egyik szakkörre járnak, $|N \cup M|=|N|+|M|-|N \cap M|=8+6-2=12$. Mivel egy gyerek vagy jár legalább az egyik szakkörre,



vagy egyikre sem jár (azaz $N \cup M$ és S diszjunkt halmazok), szintén az összegzési szabály szerint az osztálylétszám $|(N \cup M) \cup S|=|N \cup M|+|S|=12+15=27$.

Feladat. 1-től 100-ig hány természetes szám osztható 6-tal vagy 8-cal?

M. Az $A=\{x \in \mathbb{N} \mid 1 \leq x \leq 100, x:6\}$ és $B=\{x \in \mathbb{N} \mid 1 \leq x \leq 100, x:8\}$ jelölésekkel $A=\{1 \cdot 6, 2 \cdot 6, 3 \cdot 6, \dots, 16 \cdot 6\}$, $B=\{1 \cdot 8, 2 \cdot 8, 3 \cdot 8, \dots, 12 \cdot 8\}$, így $|A|=16$, $|B|=12$ és $A \cap B = \{x \in \mathbb{N} \mid 1 \leq x \leq 100, x:6, x:8\} = \{x \in \mathbb{N} \mid 1 \leq x \leq 100, x:[6,8]=24\} = \{24, 48, 72, 96\}$, $|A \cap B|=4$. A szitaformula szerint $|A \cup B|=|A|+|B|-|A \cap B|=16+12-4=24$.

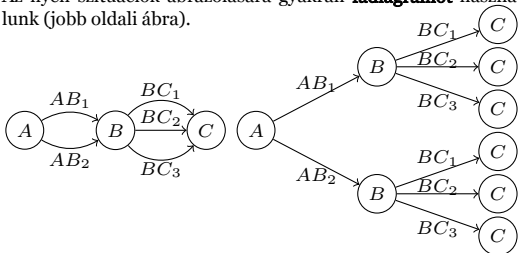
Szorzási szabály

Tétel. Ha az A kiválasztására n_A lehetőségünk van (az A elemet n_A elem közül választhatjuk ki), a B kiválasztására n_B lehetőségünk van az A kiválasztásától függetlenül, akkor a A, B választások egymás utáni elvégzésére (vagyis (A, B) páros kiválasztására) $n_A \cdot n_B$ lehetőség van.

Megjegyzés. Halmazelméleti jelölésekkel ez a szabály így írható ($|M|$ az M halmaz elemeinek számát jelöli): $|A \times B|=|A| \times |B|$.

Példa. Ha az A városból a B városba 2 úton lehet eljutni (AB_1 és AB_2), a B -ből C -be 3 út vezet (BC_1 , BC_2 , BC_3) (lásd a bal oldali „térképet”), akkor az A -ból C -be vezető különböző útvo-
nalak száma $2 \cdot 3 = 6$.

Az ilyen szituációk ábrázolására gyakran **fadiagramot** használunk (jobb oldali ábra).



Példa. Egy kislánynak van 4 pár cipője, 3 szoknyája, 5 blúza és 2 mellénye van. Hányféleképpen lehet felöltöztetni a kislányt, ha mindegyik ruhadarab mindegyik ruhadarabbal talál?

A lehetőségek fadiagrammal való ábrázolása túl terjedelmes ábrát adna (és felesleges is), ezért csak a lehetőségek számát jelenítjük meg egy táblázatban:

Ruhadarab	cipő	szoknya	blúz	mellény
Darabszám	4	3	5	2
cipő-választási lehetőségek száma	4			
(cipő, szoknya) lehetőségek száma		4 · 3		
(cipő, szoknya, blúz) száma			4 · 3 · 5	
(cipő, szoknya, blúz, mellény) száma				4 · 3 · 5 · 2

Összesen tehát $4 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 2 = 120$ féle öltöztetési lehetőség van.

Megjegyzés. A gyakorlatban a fenti táblázatot általában összevontabb formában írjuk fel:

Ruhadarab	cipő	szoknya	blúz	mellény	összesen
	↑	↑	↑	↑	
Lehetőségek száma	4	3	5	2	$4 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 2 = 120$

Feladat. Hány négyjegyű természetes szám képezhető az $\{1, 3, 5, 7, 9\}$ halmaz elemeivel?

M. Egy négyjegyű szám $_ _ _ _$ alakú. Az első helyre az 1, 3, 5, 7, 9 számjegyek valamelyike kerülhet (ez 5 lehetőség).

Attól függetlenül, hogy az első helyre melyik számjegyet írtuk be, a második helyre az 1, 3, 5, 7, 9 számjegyek valamelyike kerülhet (szintén 5 lehetőség). A harmadik, negyedik helyre ugyanez vonatkozik. Összesen tehát $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5 = 625$ számot képezhetünk.

↑	↑	↑	↑	
5	5	5	5	lehetőség

Feladat. Hány négyjegyű, különböző számjegyekből álló természetes szám képezhető az $\{0, 2, 4, 6, 8\}$ halmaz elemeivel?

M. Egy négyjegyű szám $_ _ _ _$ alakú. Az első helyre az 2, 4, 6, 8 számjegyek valamelyike kerülhet - egy szám nem kezdődhet 0-val - ez 4 lehetőség. Attól függetlenül, hogy az első helyre melyik számjegyet írtuk be, a második helyre négy számjegy kerülhet (az, hogy melyik négy, az függ attól, hogy melyik számjegyet írtuk be az első helyre, de a lehetőségek száma - ez érdekel minket - mindig 4 marad). A harmadik helyre 3, a negyedik helyre 2 lehetőség marad. Összesen tehát $4 \cdot 4 \cdot 3 \cdot 2 = 96$ számot képezhetünk.

1.	2.	3.	4.	számjegy
↑	↑	↑	↑	
4	4	3	2	lehetőség

Feladat. Határozzuk meg azon $f: \{0, 1, 2, 3\} \rightarrow \{0, 1, 2, 3, 4, 5\}$ függvények számát, amelyekre $f(0)$ páratlan szám és $f(1) = f(3)$.

M. Az f függvény értelmezési tartománya és értékkészlete meghatározott, a megfeleltetési szabály nem adott. Véges függvényről lévén szó, ezt legkönnyebben értéktáblázat formájában adhatjuk meg. Az első helyre (az $f(0)$ értékhez) az 1, 3, 5 értékek valamelyike kerülhet - ez három lehetőség. Az $f(1)$ értéknek a

0,1,2,3,4,5 számok bármelyike megfelelő lehetőségek; ugyanígy az $f(2)$ értéknél.

x	0	1	2	3
$f(x)$				
lehetőségek száma	↑ 3	↑ 6	↑ 6	↑ 1

Az utolsó helyre írható érték már egyértelműen meghatározott, hiszen mire az $f(3)$ értékhez eljutottunk, már beírtuk az $f(1)$ értékét és $f(3)=f(1)$. Összesen tehát $3 \cdot 6 \cdot 6 \cdot 1 = 108$ ilyen függvény létezik.

Értelmezés. **Rendezett halmaznak** nevezünk egy halmazt, amelyben rögzített az elemek sorrendje.

Jelölés. Rendezett halmazok esetén az elemeket kerek zárójelek közé tesszük: $(a,b) \neq (b,a)$, de $\{a,b\} = \{b,a\}$.

Jelölés. Az $1 \cdot 2 \cdot \dots \cdot n$, $n \geq 2$ szorzatot **n -faktoriálisnak** nevezük és így jelöljük: $n!$. Megegyezés szerint $0! = 1$, $1! = 1$.

7.2. Permutációk

Értelmezés. Az A véges ($|A|=n$) halmaz egy **permutációja** alatt az A elemeinek egy (n -elemű) rendezett halmazát értjük.

Jelölés. Egy n elemű halmaz permutációinak számát P_n -nel jelöljük.

Tétel. Az n elemű permutációk száma $P_n = n!$, $\forall n \geq 1$.

Példa. Az $A = \{a,b\}$ halmaz permutációi: (a,b) , (b,a) .

A $B = \{x,y,z\}$ halmaz permutációinak halmaza:

$$\{(x,y,z), (x,z,y), (y,x,z), (y,z,x), (z,x,y), (z,y,x)\}.$$

Feladat. A 4,5,6,7,8 számjegyekkel hány különböző számjegyekből álló 5-jegyű szám képezhető?

12. Polinomok

12.1. Polinomgyűrű

Legyen $(R, +, \cdot)$ egy kommutatív gyűrű és tekintsük az $R[X] = \{(a_k)_{k \geq 0} \mid a_k \in R, \exists n_0 \in \mathbb{N}: a_n = 0, \forall n \geq n_0\}$ halmazt (a halmaz elemei olyan R -beli sorozatok, amelyeknek csak véges sok nullától különböző elemük van). Az $R[X]$ halmazon értelmezzük

- az összeadás: $(a_k)_{k \geq 0} + (b_k)_{k \geq 0} = (c_k)_{k \geq 0}$, ahol $c_k = a_k + b_k, \forall k \geq 0$ és
- a szorzás: $(a_k)_{k \geq 0} \cdot (b_k)_{k \geq 0} = (c_k)_{k \geq 0}$, ahol $c_k = a_0 b_k + a_1 b_{k-1} + \dots + a_k b_0, \forall k \geq 0$

belső műveleteket.

Tétel. Az $R[X]$ halmaz a $+$ és \cdot műveletekkel egy kommutatív gyűrű, melyet az R **feletti polinomgyűrűnek** nevezünk.

12.2. Polinom algebrai alakja

Az $X = (0, 1, 0, 0, \dots) \in R[X]$ jelöléssel a $P = (a_0, a_1, a_2, \dots, a_n, 0, 0, \dots) \in R[X]$ -beli elem $P = a_0 + a_1 X + a_2 X^2 + \dots + a_n X^n$ alakba írható.

Értelmezés. Az P polinom $f = a_0 + a_1 X + a_2 X^2 + \dots + a_n X^n$ alakba való felírását a P **algebrai alakjának** nevezzük.

Példa. A $(5, -3, 4, 0, 2, 0, 0, \dots) \in \mathbb{Z}[X]$ algebrai alakja a $P = 5 - 3X + 4X^2 + 2X^4$.

Polinom fokszáma

Értelmezés. A P fokszáma (jelölés: $\text{gr}P$) n , ha $a_n \neq 0$ és $a_m = 0, \forall m > n$.

Tétel. Ha $P, Q \in R[X]$, akkor

- $\text{gr}(P+Q) \leq \max\{\text{gr}P, \text{gr}Q\}$,
- $\text{gr}(P \cdot Q) \leq \text{gr}P + \text{gr}Q$.

Tétel. Ha $(R, +, \cdot)$ integritás-tartomány, akkor

- $\text{gr}(P \cdot Q) = \text{gr}P + \text{gr}Q, \forall P, Q \in R[X]$ és
- $R[X]$ is integritás-tartomány.

Példa. Ha $P = 1 + 2X + 3X^2 + 4X^3 \in \mathbb{Q}[X]$, $Q = 1 - 2X + 3X^2 - 4X^3 \in \mathbb{Q}[X]$, akkor $\text{gr}P = 3$, $\text{gr}Q = 3$, $P+Q = 2 + 6x^2$, $\text{gr}(P+Q) = 2$.

Ha $P = \hat{3} + \hat{6}X^2 \in \mathbb{Z}_8[X]$, $Q = \hat{2} + \hat{7}X + \hat{4}X^3 \in \mathbb{Z}_8[X]$, akkor $\text{gr}P = 2$, $\text{gr}Q = 3$, $P \cdot Q = \hat{6} + \hat{5}X + \hat{4}X^2 + \hat{6}X^3$, $\text{gr}(P \cdot Q) = 3$.

Polinomfüggvény

Ha $P = a_0 + a_1X + \dots + a_nX^n \in R[X]$ egy polinom és $x \in R$, akkor az $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n \in R$ elemet a P polinom x -ben vett **behelyettesítési értékének** nevezzük és $P(x)$ -szel jelöljük.

Értelmezés. A $p: R \rightarrow R, p(x) = P(x), \forall x \in R$ függvényt a P -hez rendelt **polinomfüggvénynek** nevezzük.